

til de gældende regler i udlændingelovens § 9, stk. 3 og 5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 11, 2. pkt., skal opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3, når opholdstilladelsen gives med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Bestemmelsen indebærer – i overensstemmelse med gældende praksis – et obligatorisk boligkrav i sådanne sager, hvilket svarer til det krav, der i dag stilles efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 11, 1. pkt.

Det foreslås i § 9, stk. 12, at opholdstilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1, skal være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre ganske særlige grunde taler derfor. Har udlændingen på tidspunktet for ansøgningen lovligt ophold her i landet i medfør af §§ 1-3 a, 4 b eller 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter §§ 6-9 e, kan ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, dog indgives, behandles og tillægges opsættende virkning, medmindre særlige grunde taler derimod.

Den foreslåede bestemmelse er efter sin ordlyd indeholdt i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7. Det bemærkes hertil, at den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 7, 2. pkt., i overensstemmelse med forarbejderne hertil er blevet anvendt således, at der i praksis gives udlændinge med processuelt ophold tilladelse til at indgive ansøgning om ægtefællesammenføring efter indrejsen, hvis udlændingen i kraft af et langvarigt ophold her i landet og/eller personlig tilknytning til en herboende ægtefælle eller samlever, har opnået en særlig tilknytning til Danmark.

I praksis vil asylansøgere, der gennem 1½ år har levet i et fast samlivsforhold her i landet, få tilladelse til at indgive ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet. Hvis der i ægteskabet eller samlivsforholdet er fælles børn, vil ½ års samliv på fælles bopæl her i landet efter praksis være tilstrækkeligt. Fremover vil et sådant samliv i Danmark ikke udgøre en sådan ganske særlig grund, at ansøgning om ægtefællesammenføring vil kunne indgives her i landet.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en opholdstilladelse er betinget af, at den herboende person (garanten) har påtaget sig at forsørge ansøgeren og har

skullet godtgøre at være i stand hertil, pålægge garanten at yde betaling for senere hjælp, som ydes ansøgeren efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 5, 1. pkt., og forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis, jf. dog de nedenfor anførte præciseringer samt den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, 3. pkt., og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen finder kun anvendelse, hvis opholdstilladelsen er betinget af, at garanten har påtaget sig at forsørge ansøgeren, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2 og 11, 1. pkt. Bestemmelsen har derfor alene betydning ved familiesammenføring med samlevende i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, og i forbindelse med familiesammenføring med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller ophold hos barnets nærmeste familie, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3.

Har den herboende person i forvejen privat- og offentligtretlig forsørgelsespligt over for ansøgeren – hvilket er tilfældet ved familiesammenføring med ægtefælle og mindreårige børn i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1, nr. 1 og 2 – bliver den herboende som følge heraf ikke afkrævet nogen erklæring om at ville forsørge ansøgeren, og den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, 1. pkt., finder derfor ikke anvendelse. I sådanne tilfælde finder de almindelige socialretlige regler anvendelse.

Det er endvidere – i overensstemmelse med forarbejderne til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 5, jf. lovforslag nr. L 214 af 2. marts 1994 om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Folketingstidende 1993-94, tillæg A, sp. 7295) – præciseret i lovtæksten, at inddrivelsesordningen efter den foreslåede bestemmelse kun finder anvendelse i de tilfælde, hvor opholdstilladelsen er betinget af, at den herboendes forsørgelsesevne godtgøres, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 3 og stk. 11, 1. pkt. I de tilfælde, hvor udlændingemyndighederne har undtaget den herboende fra at skulle godtgøre sin forsørgelsesevne, fordi ganske særlige grunde har talt imod at betinge opholdstilladelsen heraf, finder bestemmelsen derimod ikke anvendelse.

Inddrivelsesordningen omfatter endvidere kun hjælp, der ydes ansøgeren efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Hjælp, der ydes ansøge-